

Aŭgusto - Decembro - 2006

Domoto

INTERNACIA

**Invito al la Mondo de Miroku
Rakontoj el la Spirita Mondo**

**Bonajn modelojn de
l' Ĉielula Regno**

**Kolekto da paroloj
pri dikredo**

Eliza Palmes

Diaj Revelacioj **03**

Revelações Divinas **03**

Dua Datreveno de Oomoto Internacia **04**

Segundo aniversário da Oomoto Internacional **05**

Invito al la Mondo de Miroku **06, 08**

Convite ao Mundo de Miroku **07, 09**

La Rakontoj el la Spirita Mondo **10**

Os Contos do Mundo Espiritual **11**

Bonajn modelojn de l' Ĉielula Regno **12, 13**

La 41a Brazila Kongreso de Esperanto **14**

O 41° Congresso Brasileiro de Esperanto **15**

Kolekto da paroloj pri dikredo **16**

Coleção de escritos sobre a crença em Deus **17**

A.O.I. kaj la tutmondiĝo **18**

A A.O.I. e a globalização **19**

Statuto de La Asocio Amikaro de Oomoto Internacia **20**

Estatuto da Associação dos Amigos da Oomoto Internacia **21**

Agado de Oomoto Internacia **22, 23**

Oomoto

SHIN - QI 14 Conj.5 Casa 23 Lago
Norte Brasília-DF - Cep: 71.530.050

Editoro / Editor:

MAEDA Shigeki

Respondeca ĵurnalisto / Jornalista responsável:

Emerson Werneck - 6254/MG

Redaktoro en Esperanto / Redator em Esperanto:

MAEDA Shigeki

Redaktoro en la portugala / Redator em português:

Emerson Werneck

Tradukistoj / Tradutores:

Francisco Mattos de Oliveira, Ana Rosario Koide Kamey,
Mário Fonseca

Paĝaranĝo / Diagramação:

Agentejo Midiax (Agência Midiax)

Kovrilo / Capa:

Elza Palmoj (Elza Pereira Ramos)

Malantaŭa kovrilo / Contra capa:

Sakuro Konohana en la Sankta Tereno de Oomoto,
Kameoka

Eldono / Tiragem:

1000

Diaj Revelacioj

Novjaron(lunan) en la 25-a jaro de Mejji (1892)

6. Sciu ke la vortoj de Dio realiĝos kun nenia eraro, sen eĉ harlarĝo da diferenco. Se ne, Dio ne ekzistas en ĉi tiu mondo.

7. Ĉiuj religioj estis antaŭkurantoj kaj kiel la lasta, Mi, Dio Uŝitora, aperis por plenumi la malkonstruon kaj rekonstruon de la mondo.

8. Ĉiuj Diaj senditoj scias ke okazos la malkonstruo kaj rekonstruo de la mondo, sed ili ne scias, kiel tio plenumiĝos. Mi sciigis al ili preskaŭ ĉion, tamen ili ankoraŭ ne komprenas la plej esencan punkton.

9. Mi estas Dio, por kiu ekzistas nenio nekonata en la tuta mondo. Kiam vi fariĝis malgaja, vizitu Oomoton en Ajabe kaj aŭskultu Dian instruon. Mi favoros vin per Diforto travidi ĉion en la mondo per nur unu rigardo.

Revelações Divinas

Primeiro dia (lunar) do ano 25 da Era Meiji (1892)

6. Sabei que as palavras de Deus se cumprirão sem nenhuma falha, sem a diferença de nem um fio de cabelo sequer. Do contrário, não existe Deus neste mundo.

7. Todas as religiões foram precursoras, e, como o último, eis que Eu, o Deus Ushitora, surgi para cumprir a destruição e reconstrução do mundo.

8. Todos os mensageiros de Deus sabem que ocorrerão a destruição e reconstrução do mundo, mas não sabem como isso se realizará. A eles Eu informei quase tudo; eles, porém, ainda não entendem o ponto essencial.

9. Eu sou Deus, para quem nada existe de desconhecido no mundo inteiro. Caindo em tristeza, visitai a Oomoto em Ayabe e ouvi o ensinamento de Deus. Eu favorecer-vos-ei com o Poder Divino de enxergar através de todas as coisas do mundo, num só relance.

Dua Datreveno de Oomoto Internacia

MAEDA Shigeki

Retrorigardante pasintajn du jarojn

En la decembro de ĉi tiu jaro (2006) Oomoto Internacia akceptos sian duan datrevenon. Fakte, antaŭ du jaroj, kun granda emocio ni celebris la inaŭguron de la nova internacia organizo de Oomoto en Braziljo. Por la inaŭgura festo, multe dankinde, bonvolis partopreni la Kvina Spirita Gvidantino de Oomoto, Majstrino DEGUĈI Kurenai, kaj aliaj cent oomotanoj el Japanio. La kortuŝaj belaj scenoj en la inaŭguro eĉ nun klare reviviĝas en mia cerbo.

Nu, verdire, ĉe la komenco mi sentis grandan maltrankvilecon, veninte sola al la plej malproksima lando disde Japanio, mia patrio. Mi estis embarasita eĉ ĉe ĉiu paŝo pro la granda diferenco de kutimo kaj kulturo inter ambaŭ landoj, sed dank' al la esperantistoj, kiuj varmkore simpatie helpis kaj subtenis min, mi povis atingi la nunan situacion. Se mi ne povis paroli Esperanton, povis esti ke al Oomoto Internacia ne prosperis la nuna agadstato.

En la daŭro de ĉi tiuj du jaroj, ni povis viziti entute 41 spiritualismajn organizojn, de ili administratajn lernejojn, orfejojn kaj kadukulejojn. Kaj kun ili ni amikiĝis kaj promesis kunlabori por la estonta ideala mondo.

Paralele kun tiu agado, ni komencis antaŭenpuŝi du gravajn projektojn: unu estas fondi la novan organizon AOI (Amikaro de Oomoto internacia) kaj alia estas formi la karavanon por la partopreno en la venontjara UK en Jokohamo kaj por la vizito en Oomoto.

Koncerne la novan organizon AOI, ĝia statuto estas jam kompletigita (en ĉi tiu gazeto ĝian parton ni publikigas) kaj la estraroj estos deciditaj ĝis ĝia fondokunveno, kiu eventuale okazos en la decembro de ĉi tiu jaro kune kun la festo de la dua datreveno de Oomoto Internacia. La celo de AOI estas: 1-e, por fari pli forta la movadojn de Esperanto kaj Oomoto Internacia; 2-e, por fari pli koneksa la kunlaboron inter Oomoto Internacia kaj aliaj spiritualismaj organizoj; 3-e, por fari pli vigla la kulturalan agadon (inkluzive de organika

La preĝejo Ĉoosejden en la Sankta Tereno de Oomoto, Ajabe, Kioto

agrikulturo kaj japanaj artoj). Laŭ mi, ĉi tiuj ĉiuj finfine kontribuos por la realiĝo de la ideala mondo de Dio, la mondo de Miroku.

Koncerne la karavanon por la vojaĝo en Japanio, post la partopreno en la 92-a Universala Kongreso de Esperanto en Jokohamo, la karavano vizitos la sanktajn terenojn de Oomoto, Kameoka kaj Ajabe. Ĉi tiun viziton faros ne nur Brazilaj esperantistoj, sed faros ankaŭ aliaj esperantistoj, kaj tamen, precipe por Brazilanoj la vizito havos apartan signifon: Oomoto invitas la karavanon unue por esprimi dankemon al Brazilaj esperantistoj kiuj multe subtenas kaj helpas la agadon de Oomoto Internacia, kaj due prezenti al vizitantoj Utafeston, la pacan eventon, tradicie japanan. Ĉi-lastan Oomoto planas organizi ankaŭ en Braziljo kelkajn jarojn poste: el Braziljo, la nova sankta tereno de la mondo, la paca preĝo de utaoj, versitaj de Brazilanoj, trauros tra la mondo laŭ la antikva bela melodio kun akompano de la plej malnovaj instrumentoj de Japanio. Se realiĝos ĉi tiu paca festo en Braziljo, tio fariĝos evento, ne nur historie valora, sed ankaŭ preĝo, terglobuska efika, mi kredas.

Do, fine, mi sincere kaj elkore deziras, ke ĉiuj legantoj akceptu feliĉan jaron 2007. Korajn Dankojn!

Segundo aniversário da Oomoto Internacional

MAEDA Shigeki

Retrospectiva dos dois últimos anos

Em dezembro desse ano de 2006, a Oomoto Internacional celebrará o seu segundo aniversário. Em verdade, há dois anos, celebramos, com grande emoção, a inauguração da nova organização internacional da Oomoto, em Brasília. Na festa de inauguração, ficamos muito gratos com a bem-vinda participação da Quinta Líder Espiritual da Oomoto, a Mestra Kurenai DEGUCHI e outros cem oomotanos oriundos do Japão. As belas e emocionantes cenas da inauguração, até hoje permanecem claras em minha memória.

Pois bem! Em verdade, no início senti grande preocupação, já que tinha vindo só, até o país mais distante do Japão, minha pátria. Ficava sem jeito, embaraçado, até mesmo para dar cada passo seguinte, em razão da grande diferença de costumes e de cultura entre os dois países, mas graças aos esperantistas, que simpática e amorosamente me ajudaram e me apoiaram, pude chegar à situação atual. Se não soubesse falar Esperanto, provável é que a Oomoto Internacional não tivesse evoluído até a situação presente, quanto às suas atividades.

No curso desses dois anos, tivemos a oportunidade de visitar um total de 41 instituições espiritualistas, dentre elas escolas, orfanatos e asilos para idosos. E com elas fizemos amizade e prometemos colaborar por um mundo ideal, no futuro.

Paralelamente a essas atividades, começamos a trabalhar em prol de dois projetos importantes: um é a fundação da nova organização AOI (Amigos da Oomoto Internacional) e o outro é a formação de uma caravana dos futuros participantes do Congresso Mundial de Esperanto de Yokohama, no ano vindouro, e a visita à sede da Oomoto no Japão.

Com relação à nova organização AOI, o seu estatuto já está pronto (esse texto nós publicamos parcialmente nesta edição da revista) e os seus dirigentes foram escolhidos durante a

assembléia de sua fundação, que ocorreu em dezembro desse ano, simultaneamente à festa do segundo aniversário da Oomoto Internacional. Os objetivos da AOI são: 1º) Fortalecer os movimentos do Esperanto e da Oomoto Internacional; 2º) Melhor coordenar a colaboração entre a Oomoto Internacional e outras organizações espiritualistas; 3º) Fortalecer as atividades culturais (inclusive aquelas relacionadas à agricultura orgânica e às artes japonesas). Penso que todas essas atividades, ao final, contribuirão para a construção do mundo ideal de Deus.

Com relação à caravana de viagem ao Japão, após a participação no 92º Congresso Mundial de Esperanto em Yokohama, a caravana visitará os lugares sagrados da Oomoto, Kameoka e Ajabe. Essa visita será feita não apenas por esperantistas brasileiros, mas também por esperantistas de outros países e, no entanto, tal visita revestir-se-á, principalmente para os brasileiros, de significado especial: a Oomoto convida a caravana, primeiramente para expressar gratidão aos esperantistas brasileiros que fortemente apóiam e ajudam as atividades da Oomoto Internacional e, em segundo lugar, apresentar aos visitantes a Festa Uta, o evento de paz, tradicionalmente japonês. Essa última (a Festa Uta), a Oomoto planeja organizar também em Brasília, alguns anos depois; de Brasília, o novo terreno sagrado do mundo, a oração pacífica dos autores de uta, expressa pela voz e sentimentos de brasileiros, percorrerá o mundo segundo a bela e antiga melodia e acompanhamento dos mais antigos instrumentos do Japão. Creio que se conseguirmos realizar essa festa de paz em Brasília, será esse um evento não apenas de valor histórico, mas também constituirá uma oração de eficácia mundial.

Por fim, sinceramente e do fundo do meu coração, desejo que todos os leitores aceitem os meus votos de um Feliz 2007. Muito agradecido.

Invito al la Mondo de Miroku

La mondo de la Rakontoj el la Spirita Mondo

verkita de DEGUĈI Onisaburo

Esperantigo: MAEDA Shigeki

Oomoto havas du doktrin-fondintojn, nome, la Fondintino DEGUĈI Nao (1837-1918) kaj Majstro DEGUĈI Onisaburo (1871-1948).

La Fondintino klarigis la varp-funkcian parton de la doktrino (Dia plano por estonteco) kaj la Majstro la veft-funkcian parton de la doktrino (la surtera savo).

Majstro DEGUĈI Onisaburo naskiĝis en Kameoka de Kioto, Japanio, kaj lia infana nomo estis UEDA Kisaburo. Oni lin rigardis kiel mirinfanon; 26-jara, li plenumis unu-semajnan spiritan kaj korpan asketismon en la sankta monto Takakuma apud lia naskiĝloko. Tie li ricevis diversajn Diinstruojn kaj spiritkapablojn kaj ekkonsciis sian mondsavan mision.

En 1899, laŭ la konduko de Dio, la Majstro vizitis Fondintinon DEGUĈI Nao en Ajabe; li oomotaniĝis kaj klopodis por antaŭenpuŝi Dian aferon, ŝin helpante. Poste li edziĝis al Sumiko (la Dua Gvidantino de Oomoto), la plej juna filino de Nao, kaj ŝanĝis sian nomon al DEGUĈI Onisaburo.

La Majstro ĝuis bonan reputacion en kaj ekster la lando kiel granda spirit-kapablulo kaj profeto; dume li verkis grandegan kvanton da doktrinaj kaj instruaj libroj inkluzive la libron "Rakontoj el la Spirita Mondo", kaj konstruis la bazon por savi la modon, ordigante la doktrinon kaj organizon de Oomoto. Tiuj instruoj havas la eblon alporti grandan reformon al ekzistantaj religioj t.e. al iliaj dikonceptoj kaj doktrinaj sistemoj; kaj fakte ĝi donis fortan impulson kaj influon al la mondo.

Pro tia doktrino pri Dio, klarigita de Oomoto, aŭ pro la paŝoj por paciismo, internaciismo kaj la ŝanĝo de aktuala stato, la tiama registaro, iranta sur la vojo de fanatikaj naciismo kaj militismo, donis al Oomoto grandan subpremon, senprecedencan en la historio de la moderna epoko en Japanio, dufoje: en 1921 kaj 1935. Interalie, ĉe la Dua Oomoto-Afero en 1935 (-1945) la registaro ne nur konfiskis la sanktajn terenojn de la organizo, sed ankaŭ detruis ĉiujn ĝiajn instalaĵojn, arestis pli ol 3000 kredantojn kaj el tiuj mortis dek ses personoj pro severa torturo.

La gesinjoroj DEGUĈI Onisaburo kaj Sumiko estis enkarcerigitaj dem ses jaroj kaj ok monatoj kiel juĝotoj, sed la afero solviĝis kun la finiĝo de la Dua Mondmilito.

Majstro DEGUĈI Onisaburo estas bone konata kiel artisto, kiu ellaboris elstarajn verkojn, inter kiuj plej famas Jooŭan (bril-bovlo). Dume, tra sia tuta vivo, li revelaciis la doktrinon por savi homaron super raso, religioj kaj landlimoj, bazitan sur la ideo "samdeveneco de la religioj", kaj por la konstruo de la spirite-religie unuecigita mondo laŭ la ideo "ĉiuj homoj estas gefratoj", li ja konstruis firman fundamenton por alporti Dian mondon (la ĉielulan regnon), plenan je humaneco, sur la tero. (el "Por legantoj", internacia eldono de Diaj Vojsignoj)

Convite ao Mundo de Miroku

O mundo dos “Contos do Mundo Espiritual,
de Onisaburo DEGUCHI

Traduzido ao esperanto por: Shigeki MAEDA

Traduzido ao português por: Benedicto Silva

A Oomoto tem dois fundadores doutrinários, isto é, a Fundadora Nao DEGUCHI (1837-1918) e o Mestre Onisaburo DEGUCHI (1871-1948).

A Fundadora explicou o plano de Deus para o futuro e a salvação terrena, comparando-os, respectivamente, à função da urdidura e da trama, na tecelagem.

O Mestre Onisaburo DEGUCHI nasceu em Kameoka, Quioto, no Japão, e seu nome na infância era Kisaburo UEDA. Era considerado uma criança prodígio. Aos 26 anos de idade praticou, durante uma semana, ascese espiritual e corpórea no monte sagrado Takakuma, próximo à sua terra natal. Recebeu ali diversos ensinamentos divinos, faculdades espirituais, e ainda tomou conhecimento de sua missão de salvador do mundo.

Em 1899, guiado por Deus, o Mestre visitou a Fundadora Nao DEGUCHI em Ayabe. Tornou-se oomotano, empenhando-se a ajudá-la a impulsionar a causa divina. Mais tarde casou-se com Sumiko (a Segunda Guia Espiritual da Oomoto), filha caçula de Nao, passando a chamar-se Onisaburo DEGUCHI.

O Mestre gozou de boa reputação, dentro e fora do país, pela sua grande faculdade espiritual e como profeta. Nesse ínterim, escreveu enorme quantidade de livros doutrinários e instrutivos, inclusive os “Contos do Mundo Espiritual”, construindo o alicerce da salvação do mundo, ordenando a doutrina e a organização da Oomoto. Esses ensinamentos têm a possibilidade de trazer grande reforma às religiões existentes, isto é, a seus conceitos sobre Deus e sistemas doutrinários. Realmente tudo isso exerceu grande influência no mundo, ocasionando

forte progresso.

Em razão da doutrina acerca de Deus, explicada pela Oomoto, ou em virtude de seus passos em direção ao pacifismo, ao internacionalismo e à mudança da situação então vigente, o governo de então, que trilhava o caminho do fanatismo nacionalista e militar, esmagou a Oomoto com um grande golpe sem precedentes na história dos tempos modernos do Japão, e isso por duas vezes: em 1921 e 1935. Entre outras coisas, no Segundo Caso-Oomoto, em 1935 (-1945), o governo não só confiscou os terrenos sagrados da organização, mas também destruiu todas as suas instalações, prendeu mais de 3.000 fiéis, dos quais dezesseis morreram em decorrência de cruel tortura. O casal Onisaburo e Sumiko DEGUCHI ficou preso durante 6 anos e 8 meses, como réus, mas o caso só foi solucionado com o término da Segunda Guerra Mundial.

O Mestre Onisaburo DEGUCHI é amplamente conhecido como artista, criador de proeminentes obras, entre as quais têm grande celebridade suas Yoowan (tigelas brilhantes). Entrementes, através de toda a sua vida ele revelou a doutrina destinada à salvação da humanidade que paira acima das raças, religiões e fronteiras nacionais, doutrina que tem por base a idéia de “uma única origem das religiões”, e para a construção do mundo unificado espiritual e religiosamente segundo a idéia de que “todos os homens são irmãos”, ele construiu, com efeito, um fundamento firme para trazer um mundo divino (o reino celeste), cheio de humanitarismo, à Terra. (de “Aos leitores”, na edição internacional de “Rumos Divinos”)

Pri DEGUĈI Onisaburo la verkinto

DEGUĈI Onisaburo (1871~1948) nasikiĝis en Kameoka, gubernio Kioto. En 1898, ĉe la asketismo sur la monto Takakuma, elstaranta apud lia nakiĝloko, li ekkonciis sian mision kiel religiulo. En la sekva jaro li apartenis al la tendaro de Oomoto (fondita en 1892) en Ajabe. En 1925 li fondis la Universalan Homaman Asocion kaj lanĉis la proponon pri la universala homamo kaj la samorigineco de ĉiuj religioj. En 1934 li inaŭguris la organizon “Ŝoŭa-Ŝinseikaj” kaj komencis la nacian spiritan (moralan) movadon sub la aprobo de 10 milionoj da homoj. En 1935 okazis la Dua Oomoto-Afero (subpremo fare de la registaro) kaj li pasigis 6 jarojn kaj 8 monatojn en malliberejo pro la suspekto pri la rompo de “Leĝo por Publika Ordo” kaj pri la krimo “Malrespekto kontraŭ Tenno”. Kvankam Oomoto ricevis detruan baton, en 1945 decidiĝis la senkulpeco de Oomoto. Sed, Onisaburo neniom postulis al la ŝtato la kompensan monon. Li ĝuis altajn taksojn en la kampo de artoj, nome, kaligrafio, ceramika arto, utao (tankao) k.a. kaj la artaĵoj estis ekspoziciataj en Eŭropo kaj Usono. Multaj verkoj: “la Rakontoj el la Spirita Mondo (81 volumoj)” k.a.

Pri “Rakontoj el la Spirita Mondo”

En oktobro 1921, 23 jarojn post la asketado en la monto Takakuma, Majstro DEGUĈI Onisaburo ricevis de Dio ordonon: “Klare montru la aferojn, kiujn vi vidis kaj aŭdis en la asketado sur la monto Takakuma”; do li unuafoje publikigis la enhavon, ĝis tiam gardatan en la korprofundo, kiel “Rakontoj el la Spirita Mondo”.

“Jen ĉi tiu estas rakonto, kia konsistas el la de mi efektive viditaj diversaj cirkonstancoj en la mondoj obskura (sfero, inkluzivanta la regnojn Internan kaj inferan) kaj Dia, kiam mia animo vojaĝis en la spirita mondo. En la spirita mondo ĉio transcendas tempon kaj spacon, kaj la antikvaj kaj nuntempaj aferoj en la spirita mondo ĉiuj ebene speguliĝas en la okuloj, sendistinge pri tio, ĉu ili estas malproksimaj aŭ proksimaj, grandaj aŭ malgrandaj, lumaj aŭ mallumaj. Sekve, por ke legantoj laŭeble facile komprenu, mi diktis, serĉante la plej bonan kondukilon en tiuj ĉiuj aferoj,” diris Majstro.

La diktado estis plenumata, de mateno ĝis vespero aŭ nokto, tiamaniere, ke Majstro nur kuŝis sur la speciala tablo por la diktado, sen eĉ unu konsultilo. La diktado estis farata sen stagno kaj sen rediro. Dum la diktado foje aŭdiĝis ronkado ĉe la spaco inter vortoj. Majstro momente rimarkis kaj demandis, “Ha, mi dormetis. Ĝis kiu loko mi diktis?”, kaj kiam skribanto voĉlegis la lastajn unu aŭ du liniojn, denove komenciĝis la diktado.

En la diktado aperis multaj scenoj kun diverslandaj regionaj nomoj kaj lingvoj. Kiam la sceno temis pri tropika regiono, Majstro ŝvitis, eĉ se la diktado estis farata en vintro; kiam temis pri glacia regiono, li kovris sin per hutonoj (litkovriloj) foje eĉ kun kotaco (japana tradicia varmigilo).

Dum kvin jaroj ĝis julio en 1926 li diktis 72 volumojn (74 librojn), de oktobro en 1933 li diktis 9 volumojn kaj en decembro 1934 li finis la tuton. Ja estas longa historio, konsistanta el entute 81 volumoj (83 libroj) kaj 2047 ĉapitroj. Ĝi inkluzivas aritkolojn, eseojn kaj poemojn, kaj tamen, la tuta strukturo estas romane teksata, la enhavo konsistas el diversaj temoj kaj priskribas la vojon, kiu kondukas al la ideala ĉielula regno surtera “Mondo de Miroku”.

Aldone, pro tiu titolo —“Rakontoj el la Spirita mondo”— multaj homoj emas imagi al si la rakonton pri postmorta mondo, sed ĝi ne estas rakonto kiu temas nur pri postmorta mondo: ĝi temas pri la Granda Universo, inkluzivanta la mondojn materian kaj spiritan. Estas tre malfacile simple difini, kia estas la enhavo de tiu ĉi “Rakontoj el la Spirita Mondo”, sed ĝi estas rigardata kiel fundamenta verko por moralo kaj diservo, por bona

regado de la mondo, kaj plue, kiel libro de Dia antaŭdiro, libro de Dia regado, libro de mondsavo, libro por ricevi la internofluon de Dia karaktero, libro, kiun ĉiuj homoj devas legi, libro por utiligi la vortanimon k.a.

Sobre onisaburo DEGUCHI, o autor

Onisaburo DEGUCHI (1871-1948) nasceu em Kameoka, província de Quioto. em 1898, praticando ascetismo no Monte Takakuma, que se ergue junto à sua terra natal, teve ele consciência de sua missão religiosa. no ano seguinte aderiu à comunidade oomotana (fundada em 1892), em Ayabe. em 1925 fundou a Associação Universal de Amor e Fraternidade, lançando a idéia sobre o Humanitarismo Universal e a origem comum de todas as religiões. em 1934 inaugurou o “Showa-Shinseikai”, dando início ao Movimento Nacional Espiritual (Moral), com a aprovação de 10 milhões de pessoas. em 1935 ocorreu o segundo Caso-Oomoto (opressão ordenada pelo governo), tendo Onisaburo passado 6 anos e 8 meses na prisão por suspeita de infringência da “lei de ordem pública” e de crime de “desrespeito ao Imperador”.

Sobre “Contos do Mundo Espiritual”

Em outubro de 1921, 23 anos após sua ascese no monte Takakuma, O Mestre Onisaburo DEGUCHI recebeu uma ordem de Deus: Mostre claramente as coisas que você viu e ouviu durante a ascese no monte Takakuma”. Então, pela primeira vez ele publicou o conteúdo do que até então guardava no fundo do coração, como “Contos do Mundo Espiritual”.

“Eis aqui o conto, constituído exatamente das circunstâncias por mim presenciadas nos mundos obscuro (esfera abrangente dos reinos Interno e infernal) e divino, quando minha alma viajava no mundo espiritual. No mundo espiritual tudo transcende tempo e espaço, e todas as coisas antigas e presentes do mundo espiritual se refletem por igual aos olhos, indiferentemente se estão distantes ou próximas, se são grandes ou pequenas, luminosas ou escuras. Conseqüentemente, para que os leitores compreendam com a facilidade possível, fiz o ditado procurando o melhor recurso para todos estes assuntos,” disse o Mestre.

O ditado era feito da manhã até a tarde ou a noite, de modo que o Mestre apenas se deitava sobre uma mesa especial para isso, sem nenhuma anotação sequer, para consulta. Ditava sem nenhuma pausa ou repetição. Às vezes, durante o ditado, ouvia-se um ronco no espaço entre as palavras. Num instante o Mestre observava e perguntava: “Ah, cochilei. Onde parei?”, e quando o escrevente lia a última ou as duas últimas linhas, ele começava a ditar novamente.

Durante o ditado surgiam muitas cenas com nomes e línguas regionais de diversos países. Quando o cenário se referia à região tropical, o Mestre suave, mesmo quando o ditado se realizava no inverno; quando se tratava de região glacial, ele se cobria com futons (cobertores), e às vezes até usava *kotatso* (tradicional aquecedor japonês).

Durante cinco anos, até julho de 1926, ele ditou 72 volumes (74 livros); de outubro de 1933 ditou nove volumes, e em dezembro de 1934 completou a obra.

Jooüan (bril-tebovlo) farita de Onisaburo

É, com efeito, uma longa história, constituída, ao todo, de 81 volumes (83 livros) e 2047 capítulos. Essa obra inclui artigos, ensaios e poemas; entretanto, toda a sua estrutura é romanceada. Seu conteúdo apresenta diversos assuntos, descrevendo o caminho que conduz ao reino ideal na Terra: o “Mundo de Miroku”.

Ademais, pelo seu título — “Contos do Mundo Espiritual” — muitas pessoas costumam considerá-lo uma história sobre um mundo póstumo, mas não se trata apenas de um mundo de além-túmulo: trata-se, isso sim, do Grande Universo, que abrange os mundos material e espiritual. É difícil determinar, com palavras simples, qual o conteúdo destes “Contos do Mundo Espiritual”; é, porém, considerada obra fundamental para a moral e para o serviço de Deus, para o bom governo do mundo e, ainda mais, como livro de predição divina, livro do governo de Deus, livro da salvação mundial, livro de recepção da corrente interna do caráter divino, enfim, livro que todas as pessoas devem ler, livro destinado à utilização da alma da palavra, etc.

Rakontoj el la Spirita Mondo

Origino

Ekde la apartiĝo de la ĉielo kaj la tero jam pasis ĉirkaŭ 5670 milionoj da jaroj kaj finfine proksimiĝas la tagiĝo kiam aperos Dio Miroku. Por plenumi la grandan reformadon de la tri mondoj materia, ob-skura kaj Dia, kaj por realigi la Pinan Mondon, Dio Miroku malsupreniros kaj starigos Diajn kolonojn kaj klarigos la kvar verojn *Ku, Ŝuu, Mecu kaj Doo* kaj montros la ĝustajn instruojn *Doo, Hoo, Rej*, kaj *Secu* (etikon kaj moderecon). La Dio klopodos instigi homojn al la bono kaj disciplini malbonulojn, disvastigos la instruon de la plej altaj kompatoj kaj amo, revelacios Dian leĝon, sub kiu la mondo estos bone regata, kaj plivastigos en la universo la bonan regadon laŭ Dia volo. Jen proksimiĝas tia tempo.

Ho, kia favoro ke ni naskiĝis en la transira periodo al tia sankta mondo, senprecedenca en la senlime longa historio de la universo, kaj ke ni povas servi por Dia afero! Dio rivelacias: *“Dio estas Sankta Spirito animanta ĉion kaj la homo estas adminstratanto en la regado de la mondoj spirita kaj materia”*.

Ha, escepte de la nuna tempo, en kiu tempo ni servu por Dia afero de la ĉielo kaj la tero? Ha, des pli por tiuj homoj, kiuj estis naskitaj en la lando, kie vortanimo invitas la feliĉon, lando, kiu prilumas la ĉielon per vortanimo, lando, kie viglas vortanimo, lando, kiun Dio kreis kaj lando, plena je Dia virto! Ni do danku Dion por la alta kaj profunda favoro kaj respondu al la koro de l' Prapatra Dio de la tero.

(el V.1 “Origino”)

Laŭ Dia gvido mi asketis en la monto Takakuma kaj la progreso de mia spiritkapablo estis ekstreme rapida. Al mi ŝajnis ke la studo pri spirito progresis kun la rapideco pli granda ol tiuj de vagonaro, aviadilo kaj fulmo. Aliesprime, tio progresis kiel se iu lernanto de infanlernejo rekte transiris en universitaton kaj finis ĝian tutan studon kaj akiris doktorecon dum palpebruma tempodaŭro. Mi travidis estintecon, estantecon kaj estontecon, kaj eltrovis la ŝlosilon por solvi la misterojn en Dia regno,

jam ne parolante pri tio, ke mi povis antaŭvidi la okazaĵojn de la materia mondo post centoj aŭ eĉ miloj da jaroj. Estas domaĝe, tamen, ke ankoraŭ mi ne povas malkaŝi ilin detale, ĉar ili ĉiuj estas Diaj sekretoj.

(el V.1 Ĉapitro 1 “Asketismo sur la sankta monto”)

Ordinare multaj el sociaj homoj, al mi ŝajnas, pensas, ke la asketismo, celanta al la spirita mondo, temas pri malfacila kaj suferplena praktikado en profundaj monto kaj valo, for de la sekulara vivo. Oni sin enfermas en jaŝiro de monto-dio, praktikas fastadon neniom trinkante varman akvon kaj tute ne uzante fajron por kuiri, kaj faras strangajn asketadojn kaj bizarajn movojn nudpiede kaj nudkorpe, febre pripreĝante dion aŭ budhon. Kaj oni fiere pensas, ke per tio oni jam finis la ĝisfundan asketismon.

Ĉar la asketismo, en sia vera senco, estas agado, ĝia unua celo devas esti granda aktivado en la materia mondo kaj sincera servado al la Dio de l' ĉielo kaj tero ene de Lia regado, sekvante la veron: unueco de la mondoj materia kaj spirita kaj unueco de korpo kaj animo. Se iu homo absorbiĝas en bizara konduto kaj stranga asketado en mallumeta arbaro, forlasante la socian laboron, eĉ se dum unu monato, tio estas nenio alia ol unumonata perdo, kiun suferas socio mem, nome, li estas sabotanto aŭ strikanto de Dia regno. Se temas pri la asketismo en Dia regno, ĝia plej grava afero devas esti klopodo por la entreprenoj, produktiva, kultura, progresema kaj evoluiga.

La asketismo de Dia regno ne estas tiom frivola kaj facila. Kaj tamen, tre povos esti, ke oni kontraŭdemandos min, “Ja estas granda memkontraŭdiro, ke vi mem praktikis asketismon eĉ unusemajnan en la monto Takakuma, dum vi neas la asketismon en monta arbaro”. Sed, antaŭ ol mi faris tion, mi jam plenumis la dolorplenan asketadon en la socio dum 27 jaroj; do mia asketismo en la monto Takakuma povis esti kursfina ceremonio de tiu de socio: estis la unua kaj la lasta ekzercado dum mia tuta vivo.

(el V.1 Ĉapitro 2 “La signifo de asketismo”)

Contos do Mundo Espiritual

Origem

Da separação do céu e da terra já se passaram cerca de 5.670 milhões de anos, e, finalmente, aproxima-se o raiar de um novo dia em que surgirá o Deus Miroku. Para levar a cabo a grande reforma dos três mundos, material, obscuro e divino, e para realizar o Mundo do Pinheiro, o Deus Miroku descerá à terra e erguerá divinas colunas, esclarecendo as quatro verdades: *Ku, Shuu, Metsu e Dôo* e mostrando os ensinamentos exatos: *Dôo, Hoo, Rey e Setsu* (ética e moderação). Deus se empenhará em instigar os homens ao bem e a disciplinar os maus, difundindo o ensinamento sobre a suprema compaixão e o amor, revelando a lei divina, sob a qual o mundo será bem governado, e difundindo no universo um bom governo segundo a vontade de Deus. Eis que se aproxima tal época.

Oh, que mercê ter eu nascido no período de transição a esse mundo sagrado, sem precedente na história infinitamente longa do universo, e podermos servir à causa de Deus! Deus revela:

Deus é um Espírito Sagrado, que anima todas as coisas, e o homem é o administrador, no governo dos mundos espiritual e material.”

Ah, com exceção do tempo presente, em que época devemos servir à causa de Deus no céu e na terra? Ah, tanto mais para aqueles homens, que nasceram no país em que a alma da palavra convida à felicidade, no país que ilumina o céu por meio da alma da palavra, no país em que VIGIA a alma da palavra, no país criado por Deus, e no país referto de virtude divina! Demos, pois, graças a Deus pela alta e profunda mercê, correspondamos ao coração do Deus Ancestral da terra.

(Do Vol.1 “Origem”)

Guiado por Deus, pratiquei ascetismo no monte Takakuma, e o progresso de minha faculdade espiritual foi extremamente rápido. Pareceu-me que o estudo acerca do espírito progrediu com rapidez maior que a do trem, do avião e do raio. Por outras palavras, esse estudo progrediu, como se um estudante de jardim de infância passasse diretamente para uma faculdade e terminasse todo o seu estudo, conquistando o grau de doutor num piscar de olhos. Olhei o passado, o presente e o futuro, e encontrei a chave para solucionar os mistérios do Reino

de Deus, sem falar que pude antever os acontecimentos do mundo material que ocorreriam após centenas e até milhares de anos. Entretanto, é pena que ainda não possa revelá-los minuciosamente, pois todos eles constituem segredos divinos.

(do Vol. 1, Capítulo 1, “Ascetismo no monte sagrado”)

Geralmente, parece-me que muitas pessoas da sociedade pensam que o ascetismo que visa ao mundo espiritual consiste na prática difícil e penosa realizada nas altas montanhas e vales, longe da vida secular. Enclausura-se no santuário de um monte divino, pratica-se jejum, não bebendo água quente alguma, não usando fogo para cozinhar, e fazendo estranhas ascèses e movimentos, descalços e com o corpo nu, orando febrilmente a deus ou ao buda. Pensa-se, pois, orgulhosamente, que com isso já terminou completamente o seu ascetismo.

Como o ascetismo, em seu verdadeiro sentido, constitui ação, seu primeiro objetivo o deve ser uma grande atividade no mundo material e um sincero serviço ao Deus do Céu no interior do Seu reinado, seguindo esta verdade: unidade dos mundos material e espiritual e universalidade do corpo e da alma. Se uma pessoa se entrega a uma conduta bizarra e estranha ascèse na penumbra de uma floresta, abandonando o trabalho social, mesmo durante um mês, isto nada mais é que a perda de um mês sofrida pela própria sociedade, ou seja, ela será um sabotador ou grevista do Reino de Deus. Se se tratar do ascetismo no Reino Divino, sua maior importância deve constituir esforço para as empresas, esforço esse produtivo, cultural, progressivo e evolutivo.

O ascetismo do Reino de Deus não é tão fútil e fácil. Entretanto, pode ser, sem dúvida alguma, que me contestarão: “Com efeito, é assaz contraditório que tenha você mesmo praticado ascetismo durante uma semana, no monte Takakuma, e que entretanto negue o ascetismo na floresta das montanhas”. Antes, porém, de praticá-lo, eu já havia cumprido a dolorosa ascèse na sociedade, durante 27 anos; logo, meu ascetismo no monte Takakuma pôde constituir uma cerimônia de término de curso dessa sociedade: foi o primeiro e o último exercício durante toda a minha vida.

(do Vol. 1, Capítulo 2, “O significado do ascetismo”)

Bonajn modelojn

Pere de la tradiciaj artoj kaj kulturoj

En tiu ĉi jaro (la 29an de aprilo) la Kvina Spirita Gvidantino de Oomoto, Majstrino DEGUĈI Kurenai, ricevis la 5an datrevenon ekde sia enoficiĝo je la gvidantineco. Ekde la enoficiĝo Majstrino senĉese preĝadas por la realiĝo de la mondpaco, kaj dume ŝi multe klopodas kaj por la agrolaboro kaj por la artagado: ŝi penas realigi la principon “religio, t. e. arto, t. e. vivo”, kiu estas modela vivmaniero de la Mondo Miroku (ideala mondo de Dio).

La 31an de marto, ĉijare, Majstrino fondis, ene de la sankta tereno Bajŝoo-en, Ajabe, la vilaĝon tielno-

matan “Curu-jama-Miroku-mura (la Vilaĝo Miroku en Monto Curu-jama), konsistantan el la ekzercejo de ceramikarto kun fajenco forno, ateliero de teksado kaj hortikulturejo, kun la vortoj,”Mi klopodos por la poluro de la animo pere de la sanktaj laboroj, t. e. praktiko de ceramika arto, teksado kaj agrolaboro, kaj volas montri, pere de la mondo de belo, la bonajn modelojn de l’ ĉielula regno, el tiu ĉi vilaĝo Miroku”. Jene ni prezentos la scenojn de ŝiaj ceramikaj-farado kaj teksado antaŭ la inaŭguro de la vilaĝo, kune kun ŝiaj vortoj el intervjuoj.

“Vere grava ja estas tia koro ‘adori teron’. Ne kun tia koro ke ni plugas teron, sed kun la koro ke ni servas al tero per plugado.

En Diaj Revelacioj Dio plurfoje ripetas la vortojn,”Mondo de Miroku ne realiĝos, se oni ne komprenos la favorojn de la ĉielo kaj la tero.”(el intervjuo por la gazeto Oomoto en la japana lingvo – maja numero, 03)

“Grava estas tia korpreteco, ke en ciutaga vivo ni ĉiam klopodu por ne malpurigi la teron: ni kaj ne sovaĝe traktu manĝaĵojn, kaj ne vane uzu akvon kaj energion, kaj zorgu pri la ellaso de uzita akvo malpura.”(el nov-jara intervjuo por la gazeto Oomoto en la japana lingvo – januara numero, 05)

de l' Ĉielula Regno

“Koncerne la turnilon, mi ne povis trakti sufiĉe bone kun tia pensmaniero ke mi faru tiel aŭ ĉi tiel. Komence, mi bezonis sufiĉan tempon por amikiĝi kun tero, ĉar laŭ terpeco malsamis viskozeco ekzemple.

Sed, iom post iom mi kutimiĝis kaj kiam mi komencis sekvi la koron de tero, la traktado komencis bone iri per si mem. (-----) Ĉar de la tero, inkluzive de plugkampoj kompreneble, ni povas ricevi grandan forton, mi rekomendas ankaŭ al ĉiuj kredantoj sperti ceramikan arton kaj kamplaboron.”

“Ĉi tiun senton mi povis ricevi ankaŭ pere de ceramika arto, t.e. ke nenia afero povas elkreski nur en unu nokto. Kiel en Diaj revelacioj troviĝas instruoj ‘Ne profitu el la klopodo de alia homo, sed havu tian koron ke vi mem sufiĉe klopodos por savi alian, se ne, neniam malfermiĝos la rokpordo de la ĉielo kaj tero’, ni povas ricevi Dian forton unuafoje kiam ni faras pli ol 99-procentojn da homa klopodo, mi pensas.”(el la novjara intervjuo por la gazeto Oomoto en la japana lingvo – januara numero, 06)

Tebovlo”ubugoe (Unua Krieto)”, farita de Majstrino.

Tebovloj” ĵicu (suno)” kaj “gecu (luno)”, fari-taj de Majstrino

La 41a Brazila Kongreso de Esperanto

Festante la 100an datrevenon de la enlanda Esperanta movado

En la urbo Campinas, kie la unua Esperanta klubo de Brazilo nomata “Suda Stelaro” faris sian unuan krieton, okazis la 41a Brazila Kongreso de Esperanto, de la 15a ĝis la 19a en julio, 2006, farante la Urban Kunvenan Centron sia ĉefa kongresejo. En tiu ĉi kongreso partoprenis ankaŭ el Oomoto 15 personoj kaj organizis la fakkunsidon de Oomoto en du tagoj 15a kaj 16a. Precipe, festante la 100an datrevenon de la Esperanta movado en Brazilo, la Kvina Gvidantino de Oomoto, Majstrino DEGUĈI Kurenai, sendis la gratulan mesaĝon en DVD al la kongreso. Laŭplane, la mesaĝo devis esti prezentia en la malferma soleno, sed pro la neatendita aparata konflikto oni neeviteble rezignis ĝian prezenton en la malferma soleno, oni tamen sukcesis ĝin prezenti ene de la ferma soleno. Ŝia ĉarma, klara, kaj korplena Esperanta mesaĝo tuŝis la koron al la kongresanoj kaj post

La Kvina Gvidantino salutas filme ĉe ferma soleno

kaj post tio estis prezentataj la programeroj unu post alia: Ĉinkon (sankta meditado de Oomoto) kun la akompano de Jakumokotoo, prezento de videofilmo “Utafesto”, prelego de s-ro MATTO Joŝimitu pri mondfederismo, kaj prelego de prof. MAEDA Shigeki sub la temo “Utafesto”, la koruso de Fundamenta Misia Kanto fare de ĉiuj oomotoj. Kaj la fakkunsido en tiu ĉi tago fermiĝis per la ferma saluto de s-ro KAŬAKOŜI Norio. La dua taga okazis en la 16a de julio en la Urba Kunvena Centro kun 30 kongresanoj kaj la programeroj, malsamaj kun la unua tago estis jenaj: klarigo pri la revuo “Oomoto Internacia”(s-ro Paulo Cezar), prelego “pri Oomoto”(prof. Benedikto SILVA), klarigo pri la UK en Jokohamo kaj pri Amikaro de Oomoto Internacia (prof. MAEDA Shigeki). Post ĉi tiu fakkunsido prof. Lucas Yasumura, ceremoniestro de tiu ĉi kongreso, bonvolis aliĝi unua al AOI (Amikaro de Oomoto Internacia), kaj tuj poste prof. Roberto Tenorio, vicprezidanto de la Esperanto-Asocio de Sao-Paulo, aliĝis al nia nova organizo AOI. Kia plezura afero!!

En ĉi-jara kongreso la rimarkinda estis tio ke en la kongresejo troviĝis multaj junuloj. Ĉi tiu estas tre ĝojinda afero por la estonta Esperanta movado en Brazilo. Espereble, en la venontjara kongreso en Rio de Janeiro oni vidos pli multajn junajn figurojn.

Memorfoto post faka kunsido de Oomoto

la fino de ŝia 5-minuta saluto en la salono okazis granda aplaŭdo.

Koncerne la fakkunsidon de Oomoto, la unuata taga okazis en la 15-a de julio en CCLA (Centro de Ciencias, Letras e Artes), kaj ĝin vizitis 80 kongresanoj. La fakkunsido komenciĝis de la malferma saluto de s-ro HŬJIMOTO Cujoŝi

O 41° Congresso Brasileiro de Esperanto

Comemorou o centenário do movimento Esperantista no Brasil

Na cidade de Campinas, onde a Primeira Associação Esperantista do Brasil, chamada de “Suda Stelaro” por vez primeira se expressou, ocorreu o 41° Congresso Brasileiro de Esperanto, de 15 a 19 de julho de 2006, em que o Centro de Convenções Municipal foi o palco de suas principais reuniões. A Oomoto também participou desse congresso, com 15 pessoas que organizaram reuniões específicas concernentes à instituição, nos dias 15 e 16. Houve a participação especial, nessa Comemoração do Centenário do Movimento Esperantista no Brasil, da Quinta Líder da Oomoto, Mestra Kurenai DEGUCHI, por meio de uma mensagem de congratulações gravada em DVD e endereçada aos participantes do congresso. Segundo o planejado, a mensagem deveria ter sido apresentada na solenidade de abertura, mas em razão de dificuldade técnica não prevista desistimos de apresentá-la na solenidade de abertura; no entanto, tivemos sucesso ao apresentá-la durante a solenidade de encerramento do evento. A sua clara, elegante e amorosa mensagem em

Prelegas Prof. Benedicto Silva

os curtos programas, um após outro: Chinkon (meditação sagrada da Oomoto) com acompanhamento de Jakumokotoo, apresentação do vídeo “Festa Uta”, palestra do Sr. Joshimitu MATTO sobre federalismo mundial e palestra do Sr. Shigeki MAEDA sobre o tema “Festa Uta”, o coro de Cantos Missionários Fundamentais, composto de todos os oomotanos. E a reunião oomotana desse dia foi finalizada com a saudação de encerramento do Sr. Norio KAUAKOSHI. A reunião do segundo dia ocorreu em 16 de julho, no Centro de Convenções Municipal, com 30 congressistas e os curtos programas, distintos daqueles do primeiro dia: explanações sobre a revista “Oomoto Internacia” (Sr. Paulo Cesar), palestra sobre “Oomoto” (Prof. Benedicto SILVA), esclarecimentos sobre o Congresso Mundial em Yokohama e sobre os Amigos da Oomoto Internacional (Prof. Shigeki MAEDA). Após essa reunião da Oomoto, o Prof. Lucas YASUMURA, chefe de cerimônias desse congresso, decidiu participar do Grupo de Amigos da Oomoto Internacional (AOI) e, logo em seguida o Prof. Roberto TENÓRIO, vice-presidente da Associação Esperantista de São Paulo, alistou-se à nossa nova organização AOI.

No congresso desse ano, vale ressaltar a participação de muitos jovens. Esse é um fato auspicioso e encorajador para o futuro do movimento esperantista no Brasil. Esperemos poder encontrar, no próximo congresso, no Rio de Janeiro, um número ainda maior de jovens participantes.

Omotanino ludanta jakumokotoon

esperanto tocou o coração dos congressistas e após o término de sua saudação de 5 minutos, houve grande aplauso no salão.

Em relação à reunião específica da Oomoto, no primeiro dia (15 de julho) ela aconteceu no CCLA (Centro pri Sciencoj, Beletrajhoj kaj Artoj) e foi visitada por 80 congressistas. A reunião oomotiana teve o seu início com a saudação de abertura do Sr. Cujoshi HUIJIMOTO; logo em seguida foram apresentados

Kolekto da paroloj pri dikredo

Konstruo por eterna tempo

Vojaĝo de homa vivo – fiksu la celon

DEGUĈI Hidemaru

El la japana tradukis MAEDA Shigeki

Por la homo tio estas granda malfeliĉo, ke li finas sian vivon sen kompreni, kion li faris dum la tuta vivo ekde sia naskiĝo, aŭ sen rimarki ĝis la morto, por kio li vivis la vivon. Tiam vivon oni nomas “vegeta vivo”: la homo nur manĝas, diligente laboras nur por vivteni, kaj pasigas la tutan vivon kun la sento kvazaŭ de io li estus pelata kaj uzata. Sed se li demandas sin mem, kion li akiris, kion li konis, kaj kion li komprenis, li povas trovi nenion por respondi. Kun la ŝanĝo de la socio kaj kun la fluo de la tempo, li iras tien, kien blovas vento kaj surbordiĝas ĉi tien, kien ondo alrampas – tiel, sen konscio, kion li ellaboris, li mortas barakte kaj senpacience. Tia vivmaniero naskas nenian signifon, eĉ se la homo ĝuas longan vivon. Tial, jam de pli frua tempo, ni pensu kaj gustumu ankoraŭ iom pli profunde, kaj tiel, se ni povas kompreni ion pri la rilato inter la homo kaj Dio, ĉiun tagon ni povas pasigi kun tre trankvila korstato.

Se oni ne havas la celon ĉe la vojaĝo, oni ne scias, kien iri. Ankaŭ ĉe la vojaĝo de homa vivo tre bagatela estas tia vivmaniero: pelita de homoj aŭ de socio, oni sen celo, ie kolizias kun ia muro, ie falas kaj ruliĝas. La kialo ke la homo estas reĝo de ĉiu estaĝo, malsame ol vegetalo kaj besto, devenas de tio ke la homo havas la idealon kaj la volon fari tion kaj ĉi tion, havas bonan ideon kaj bonan celon, kaj li povas marŝi en tiu direkto. Sed, besto kaj vegetalo tion ne povas fari. Precipe la lasta floras, fruktiĝas kaj velkiĝas nur laŭ koncernaj cirkonstancoj kaj kondiĉoj. Tio estas tre natura, kaj tamen la progreso estas tre malrapida. Dume, la homoj ĉiuj havas inter si la saman strukturon de la korpo, sed koncerne la koron, inter ili estiĝas diferencoj, kiuj grandiĝas dum 10 aŭ 20 jaroj laŭ la klopodoj aŭ laŭ la decidoj de individuoj, eĉ se ĉi tiuj naskiĝas en la sama tempo kaj en la sama situacio. En fizika flanko tre malofte troveblas homo kun la staturado de ok ŝakuo*) kaj ankaŭ homo kun pezeco de cent kannoj*); do, ne estiĝas tiom granda diferenco, sed ne tia estas kora flanko: estiĝas diferenco milionobla kaj eĉ dek-milionobla. Ĉi tio pruvas ke la homo havas tiom pli da libero kaj estas favorata per tiom dankinda kapablo. Tial povas okazi, ke tiu homo, kiu havas malatenton, multe pli malfruiĝas ol alia. Nome, li devas pasigi sian

Aŭtoro kaligrafianta por la eksterlanda ekspozicio de Oomoto

tutan vivon, samkiel insekto aŭ planto.

Ĉi tiun punkton ni devas sufiĉe pripensi. Tre bona ilo funkcias tre malbone laŭ la uzmaniero. Tre akra glavono estas tre praktika, se ĝia uzanto estas bona, sed, fariĝas tre malbona armilo vundi homon aŭ eĉ uzanton mem, se la uzanto estas malbona.

Efektive la homo estas favorata de Dio per bona spiriteco. En ĉi tiu mondo la homo devas esti estaĝo plej supera. Li estas estaĝo, kiu devas fariĝi plej feliĉa. Pro tio, estas ebleco, ke la homo malboniĝas pli ol herboj, arboj kaj bestoj, se li restas maldiligenta. Herboj, arboj kaj bestoj neniam faras malbonon. Ili ne estas tiom kapricaj. Ili ne havas intencon. Ĉe ili tre malforta estas eco ĝoĝi kaj trompante kaj faligante aliajn. Ili estas kontentaj, se ili mem iel povas kreski. Eĉ tigro aŭ lupro rabas nenion, se ĉe ili troviĝas manĝaĵo. Ili nur kuŝas libere.

Sed, la homo deziras ankoraŭ pli, eĉ se li gajnas sufiĉe. Ju pli gajnas la homo, des pli li fariĝas avara. Ju pli la homo estas forta kaj saĝa, des pli li sin etendas en tre malbona direkto, se li eraras direkton eĉ iomete. Decidi la direkton jam ĉe la komenco - estas afero, plej grava. Nome, ĉu ni proksimiĝas al Dio aŭ ĉu ni proksimiĝas al Diablo, ĉio dependas sole de nia decido aŭ koro mem - ĉi tio estas tre grava. Antaŭ ĉio ni devas fikse decidi ĉi tion, se ne, ĝis la fino ni povas gajni nenion, kiom ajn ni klopodas por dikredo, kiom ajn ni klopodas por vivtenado kaj kiom ajn ni spertas en la socio.

*) ŝakuo: japana malnova mezurunuo pri longo;unu ŝakuo egalas je ĉirkaŭ 0.30 metro.

*) kanno: japana malnova mezurunuo pri pezo;unu kanno egalas je ĉirkaŭ 3.75 kilogramoj.

Coleção de escritos sobre a crença em Deus

Construção para a eternidade Viagem da vida humana — determinar o objetivo

DEGUÏ Hidemaru

Tradução do esperanto: Benedicto Silva

Para o ser humano constitui grande desventura chegar ao fim da vida sem entender o que ele fez, desde o nascimento, e sem descobrir, até a morte, a finalidade de sua vida. “Viver assim é vegetar”: o homem apenas come, trabalha ativamente só para viver, passando toda a existência com a sensação de que ele é impelido e usado por algo. Mas se ele indagar a si mesmo o que adquiriu, o que conheceu e o que compreendeu, não conseguirá encontrar uma resposta. Com a mudança da sociedade e com o correr do tempo ele vai para onde sopra o vento e aportará aonde as ondas o arrastem, — assim, sem consciência do que realizou, ele morre se debatendo freneticamente. Tal vida não terá nenhum significado, mesmo que o homem desfrute uma longa existência. Por isso, desde cedo meditemos e gozemos um pouco mais profundamente, e assim, se pudermos entender algo sobre a relação entre o homem e Deus, poderemos passar cada dia com um estado de espírito muito tranqüilo.

Se não houver uma rota na viagem, não se fica sabendo aonde ir. Também na viagem da vida humana é insignificante tal espécie de comportamento: impedido pelos homens ou pela sociedade, ou caminhando a esmo, em algum lugar a gente colidirá com um muro ou cairá e rolará. O motivo de ser o homem o rei de toda a criação, diferentemente do vegetal e do animal, deriva do fato de ser ele dotado do ideal e da vontade de fazer isto ou aquilo, de possuir uma boa idéia e um bom objetivo, podendo caminhar nessa direção. Mas o animal e o vegetal não têm essa faculdade. Principalmente este último floresce, frutifica e fenece de acordo com certas circunstâncias e condições. Isto é muito natural, e no entanto o seu progresso é muito lento. Enquanto isso todos os homens mantêm entre si a mesma estrutura corpórea, mas, no que respeitante ao coração, entre eles se estabelecem diferenças que aumentam durante dez ou vinte anos, conforme os esforços ou propósitos dos indivíduos, mesmo que estes nasçam na mesma época e na mesma situação. Do lado físico, mui raramente se pode encontrar uma pessoa com a estatura de 8 shaku*) e também

uma outra pesando 100 kanno*). Logo, não faz tanta diferença, mas isso não ocorre com relação ao coração (sentimento, alma): aí a diferença é de um milhão, e até de dez milhões de vezes maior. Isto prova que o homem possui tanto mais liberdade, sendo ainda favorecido por uma capacidade digna de maior agradecimento. Por isso pode acontecer que uma pessoa desatenta retarde-se muito mais que outra. Isto é, aquela deve passar toda a sua vida como um inseto ou uma planta.

Devemos refletir bastante sobre este assunto. Uma ótima ferramenta funciona pessimamente, de conformidade com o modo de usá-la. Uma espada afiada é muito eficiente, se quem a usa é capaz; torna-se, porém, uma péssima arma, ferindo alguém ou a própria pessoa que a utiliza, se esta for inepta.

De fato, o ser humano é favorecido por Deus por uma boa espiritualidade. Neste mundo o ser humano deve ser uma criatura suprema. É um ser que deve tornar-se felicíssimo. Por isso há a possibilidade de o homem tornar-se pior que as ervas, as árvores e os animais, se ele permanecer indolente. Ervas, árvores e animais jamais praticam o mal. Não são caprichosos a tal ponto. Eles não têm intenção. Neles é fraquíssima a capacidade de alegrar-se, enganando e derrubando os outros. Contentam-se quando podem crescer por si próprios. Mesmo o tigre ou o lobo nada raptam, se têm o que comer. Então eles apenas se deitam despreocupadamente.

O homem, porém, deseja cada vez mais, mesmo se já conseguiu o suficiente. Quanto mais ganha, maior se torna a sua cupidez. Quanto mais forte e sábio, tanto pior é o rumo que ele toma, por menor que seja o seu desvio. Definir, já no início, o seu rumo, eis a questão mais importante. Ou melhor, aproximarmo-nos de Deus ou aproximarmo-nos do Diabo: tudo depende somente de nossa decisão ou de nosso próprio coração — eis o que mais importa. Antes de tudo devemos determinar com firmeza o nosso rumo, pois do contrário nada podemos ganhar até o fim, por mais que nos empenhemos pela fé em Deus, por mais que nos esforcemos pela nossa subsistência e por maior que seja a nossa experiência na sociedade.

*) shaku: Antiga unidade japonesa de comprimento, equivalente a 0,30 m. aproximadamente.

**) kanno: Antiga unidade japonesa de peso, equivalente a 3,75 kg, aproximadamente.

A.O.I. kaj la tutmondiĝo

La monda socio travivas gravajn ŝanĝojn, kiuj tuŝas ĉiujn departementojn de la homaj aktivecoj. Facile konstateblas, ke la homaro transsaltas la sojlon de la nova tutmonda socia paradigmo.

Oni povas aserti, ke ĉiu homo havas en la plej profundaj faldoj de sia animo la sopiron ampleksi la Senfinon kaj la Eternon, ĉar estante filo de Dio, ĉiu havas en sia esenco la deziron fariĝi unu kun la Patro.

Ne estas afero absolute nova, ke la homaro survojas al tutmondiĝo, pro la natura tendenco de la homoj al universalismo. Sed estis treege peniga la vojaĝo, kiun la homoj faris ekde kiam ili vivadis laŭ siaj primitivaj instinktoj ĝis la nuna tempo, kiam burĝonas siaj plej noblaj idealoj. En tiu vojaĝo la homoj respondecis pri la konstruado de siaj propraj evoluvojoj, kaj ili ĉiuj estas vektoroj, kies sumigo spegulas la evolugradon de la socio.

Kelkaj branĉoj de la homa vivo jam atingis la limojn de la tutmondiĝo: la sportoj, la artoj, la muziko; la sciencoj k.a. Modernaj komunikiloj faciligas la parolan kaj la aŭdvidan kontaktojn inter homoj el ĉiuj mondopartoj. Pere de tiuj komunikiloj, estonta frateca homaro ekĝermas nun per la uzado de la neŭtrala frateca lingvo Esperanto!

Malgraŭ la fakto, ke la universaligo de la noblaj homaj idealoj estas kosma imperativo, multaj el tiuj idealoj ankoraŭ stagnas survoje al la tutmondiĝo pro tio, ke tiu vojaĝo estas malrapida kaj malfacilega. Inter ili, ni povas citi la idealojn de la justeco, de la homaj rajtoj, de la rasa egaleco, de la mediprotektado, de la internacia

frateco, de la pli bona distribuado de la riĉaĵoj, de la lingva demokratio kaj de la paco. Rilate al la religia paco, kiu devas esti ekzemplo de bona homa kunvivado, bedaŭrinde okazas ĉi tie kaj tie inter-religiaj konfliktoj makulantaj la mondan socion, ĉar multegaj religiuloj kaj religiestroj malzorgas pri siaj religiaj ordonoj.

Feliĉe ni povas konstati, ke sur la kampo de la religia ekumenismo, de la monda federismo kaj de la lingva demokratio - ĉikaze per diskonigado kaj uzado de Esperanto, bela idealo konsistiganta la apoteozon de la tutmondiĝo - la religio OOMOTO ekzemplas kiel institucio kunlaboranta en la konstruado de la dia paco sur nia planedo.

La oomotano konscias, ke la ĉefa misio de la homo sur tiu ĉi mondo estas la intima reformo celanta la plibonigon de si mem, kaj ke kiel eble li kunlaboru kun siaj gefratoj por la ĝenerala bono de la homaro.

Sekve de tio, la oomotano konscias ankaŭ pri la neceso engaĝiĝi en la renaskiĝanta AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA, kiu laŭstatute celas “helpadi Oomoton en ties porpacaj laboroj kaj ekumenaj renkontiĝoj, plenaj je frateco kaj harmonio, kaj en la deziro, ke la Homaro ĝuu idealan socion, sen interpopolaj antagonismoj”. Ĉiu oomotano fervore partoprenu en la disvastiĝado de la noblaj idealoj, kiujn Oomoto subtenas por la tutmondigo de la sublimaj deziroj de la homoj starigi en nia mondo “unu grandan rondon familian”, por ke “la bela sonĝo de l’ homaro, por eterna ben’ efektiviĝos”. Por la gloro de la Dia Majstro!

Sep vivprincipoj

DEGUĈI Hidemaru

1. La aferon pasintan neniam tro bedaŭru
2. Por vin pravigi neniam cerbumu
3. Ĉiam faru seriozan klopodon.
4. Havu laŭ eble grandan komplezon por ĉiu kun peto de neniu.
5. Neniam memreklamu pri viaj reputacio kaj merito.
6. Neniul vin ŝajnigu eminentulo.
7. Tro persistu pri nenio.

A A.O.I. e a globalização

A sociedade mundial vivencia importantes mudanças em todos os departamentos de atividades humanas. Percebe-se que a humanidade transpõe a soleira de um novo paradigma social mundial.

Pode-se dizer que cada homem traz nas mais profundas dobras da alma o anseio por abraçar o Infinito e o Eterno, porque, sendo filho de Deus, jaz em sua essência o desejo de fazer-se um com o Pai.

Não é novidade o fato de que a humanidade caminha para a globalização, devido à tendência natural do homem ao universalismo. Mas foi extremamente penosa a epopéia dos homens, desde quando viviam segundo seus instintos primitivos até o florescer dos seus mais nobres ideais. Nessa viagem eles foram responsáveis pela construção dos seus próprios caminhos evolutivos e todos eles são vetores, cuja soma expressa o grau evolutivo da sociedade.

Alguns ramos das atividades humanas já alcançaram os limites da globalização, como os esportes, as artes, a música, as ciências, por exemplo. Modernos meios de comunicação facilitam os contatos orais e audio-visuais entre pessoas de todas as regiões do mundo. Através desses recursos está germinando uma humanidade fraterna, com o uso da fraterna língua Esperanto!

Apesar de ser um imperativo cósmico a universalização dos nobres ideais humanos, muitos desses ideais ainda capengam a caminho da globalização, porque essa viagem é demorada e difícil. Entre eles podemos citar os ideais da justiça, dos direitos humanos, da igualdade racial, da proteção ao meio ambiente, da fraternidade internacional, da melhor

distribuição das riquezas, da democracia lingüística, da paz.

Com relação à paz religiosa, que deveria ser exemplo de boa convivência humana, infelizmente acontecem, aqui e ali, conflitos que enodoam a sociedade mundial, porque muitos líderes e fiéis negligenciam os mandamentos de suas religiões.

Felizmente constatamos que no campo do ecumenismo religioso, do federalismo mundial e da democracia lingüística – neste caso com a divulgação e o uso do Esperanto, belo ideal que consistirá na apoteose da globalização – a religião OOMOTO é um exemplo de instituição que colabora com a construção da paz divina em nosso planeta.

O oomotano sabe que a principal missão do homem neste mundo é sua reforma íntima e, quanto possível, a colaboração com seus irmãos para o bem geral da humanidade.

Em consequência, o oomotano sabe também da necessidade de engajar-se na renascente AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA, que estatutariamente objetiva “auxiliar a Oomoto em seus trabalhos pela paz e encontros ecumênicos, plenos de fraternidade e harmonia, e no desejo de que a Humanidade viva numa sociedade ideal, sem antagonismos entre os povos”.

Cada oomotano deve participar fervorosamente na divulgação dos nobres ideais que a Oomoto sustenta para a globalização dos sublimes desejos dos homens de estabelecer em nosso mundo “um grande círculo familiar”, para que “o belo sonho da humanidade, por eterna bênção se realize”. Pela glória do Senhor Deus!

Normas para bem viver

Sete Ensino do Mestre Hidemaru Deguchi

1. Jamais arrepende-se dos atos praticados.
2. Jamais tentar justificar-se pelas falhas cometidas.
3. Fazer tudo – por menor que seja – de corpo e alma.
4. Fazer tudo por iniciativa própria, sem aguardar ordens e sem esperar recompensa.
5. Não se vangloriar de qualquer ação praticada.
6. Jamais comportar-se de forma orgulhosa.
7. Jamais se prender às posses, aos objetos e às posições.

Statuto de La Asocio Amikaro de Oomoto Internacia

Unua ĉapitro

Jura konsisto kaj sidejo

Artikolo 1 – La nomo de la asocio estas AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA, fondita en la 15a de decembro, 2006; ĝi estas asocio, civila, kultura kaj neprofitcela, sekvanta la Brazilan Civilan Kodon, ĉi tiun statuton kaj rilatajn leĝajn normojn.

Artikolo 2 – AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA havas sian sidejon en Braziljo, Federacia Distrikto, ĉefurbo de Brazilo. Ĉia problemo, kiu bezonas laŭleĝan solvon, estas traktata en la kompetenta tribunalo en Braziljo.

Dua ĉapitro

Celoj

Artikolo 3 – La ĉefaj celoj de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA estas klopodi por la realigo de la eterna mondopaco kaj organizi ekumenajn renkontiĝojn, plenajn je frateco kaj harmonio, subtenante la agadon de Oomoto Internacia.

Artikolo 4 – Ĉiuj aktivecoj de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA estos plenumataj sur la kampoj de etiko, paco, frateco kaj lingva demokratio, sen iu ajn distingo pri raso, sekso, haŭtkoloro, religio, politiko kaj lingvo, celante ĉefe la homan feliĉon.

Artikolo 5 – AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA celas kiel specifajn aktivecojn:

I – diskonigi la Oomotan Doktrinon pere de Esperanto kaj Esperanton pere de Oomoto;

II – apogi personojn, movadojn kaj organizojn, kiuj aktivas por la paco de la mondo, por la kulturo, por la artoj kaj por Esperanto;

III – partopreni la kreadon, organizadon kaj agadon de asocioj, kiuj celas stimuli esperantistajn interŝanĝojn, ĉu naciajn, ĉu internaciajn;

IV – okazigi prelegojn, debatojn kaj renkontiĝojn por plivigligi interhomajn kaj intergrupajn fratecon kaj harmonion;

V – helpi asociojn en la planado, en la mobilizado de rimedoj kaj en la starigo de projektoj ligitaj al la progreso de la kulturo, de la artoj kaj de la japana, portugala kaj esperanta lingvoj;

VI – diskonigi la laborojn faritajn de AMIKARO

DE OOMOTO INTERNACIA kaj de la organizoj kun ĝi interligitaj;

VII – apogi kaj stimuli asociojn kaj kooperativojn, kiuj reutiligas eluzitajn materialojn por la ekonomio de naturaj riĉfontoj kaj por la kulturo kaj artoj;

Paragrafo unika: AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA plenumos aliajn aktivecojn necesajn kaj koncernajn al la efektivigo de la bazaj kaj specifaj celoj de tiu ĉi statuto kaj al la diskonigo de Oomoto kaj de Esperanto.

Tria ĉapitro

Membreco

Artikolo 6 – AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA konsistas el nelimitita nombro da membroj, en jena ordo:

I - fondintoj – tiuj, kiuj subskribis la fondo-protokolon de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA;

II - subtenantoj – tiuj, kiuj finance kontribuas al AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA;

III – honoraj – tiuj, kiuj faris gravajn laborojn favore al AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA, laŭ taksado kaj aprobo de la Ĝenerala Asembleo, kaj tiuj, kiuj klopodis por la movado de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA.

IV - abonantoj- tiuj kiuj abonas la gazeton “Oomoto Internacia”.

Artikolo 7 – Estas devoj de la membroj:

I – obei la statutajn kaj regularajn preskribojn, la assembleajn decidojn kaj la ceterajn asociajn rezoluciojn;

II – pagi akurate la kotizojn.

Artikolo 8 – Estas rajtoj de la membroj:

I – partopreni sociajn aktivecojn de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA;

II – prezenti proponojn, programojn kaj projektojn por la agado de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA;

III – partopreni la Ĝeneralajn Asembleojn;

IV- baloti kaj esti balotataj por balotelektaj postenoj;

V – havi liberan aliron al la administraj kaj financaj informoj de AMIKARO DE OOMOTO INTERNACIA;

(Postaj artikoloj ellasitaj)

Estatuto da Associação dos Amigos da Oomoto Internacia

Capítulo I Constituição Jurídica e Sede

Artigo I - Associação dos Amigos da Oomoto Internacional é uma entidade cultural, civil com personalidade jurídica de direito privado, sem fins lucrativos, fundada em 15 de dezembro de 2006, que se rege pelo Código Civil Brasileiro, por este Estatuto e pelas normas legais e regulares pertinentes.

Artigo 2 - A Associação dos Amigos da Oomoto Internacional ou, simplesmente, (AOI) tem sede e foro em Brasília-Distrito Federal, e duração por tempo indeterminado.

Capítulo II Objetivos

Artigo 3 - A finalidade primordial da AOI é divulgar a Oomoto através do Esperanto, e o Esperanto através da Oomoto, organizar encontros ecumênicos pela paz, no desejo de que a Humanidade vivencie a sociedade ideal sem antagonismos entre os povos.

Artigo 4 - Todas as atividades da AOI serão exercidas sem qualquer discriminação de raça, sexo, cor, religião, política e língua, visando primordialmente à emancipação humana.

Artigo 5 - A AOI tem como atividades específicas:

I - apoiar pessoas, movimentos e organizações que atuam em prol da paz, da cultura, das artes e do esperanto;

II - participar da criação, organização e atuação de entidades locais que tenham como objetivo a promoção de intercâmbios esperantistas nacionais e internacionais;

III - promover palestras, debates e encontros que possam motivar a fraternidade e harmonia entre pessoas e grupos;

IV - assessorar instituições de ensino no planejamento, mobilização de recursos e implantação de projetos ligados à promoção da

cultura, das artes e dos idiomas japonês, português e esperanto;

V - divulgar os trabalhos promovidos pela AOI e organizações coligadas;

VI - desenvolver outras atividades necessárias e inerentes ao cumprimento dos objetivos básicos e específicos constantes deste estatuto e à divulgação da Oomoto e do esperanto.

Parágrafo Único: A, AOI apóia e incentiva instituições e cooperativas que reciclam em favor do meio ambiente e ou em prol da cultura e das artes

Capítulo III Dos Associados

Artigo 6 - A AOI é constituída por número ilimitado de associados, distribuídos nas seguintes categorias:

I-Fundadores-são os que assinaram a ata de fundação da AOI;

II-contribuintes-são os associados que contribuem financeiramente para a AOI;

III-beneméritos-são os que realizaram relevantes trabalhos em favor da AOI e que forem aprovados para essa categoria pela Assembléia Geral;

IV- assinantes - aqueles que assinam a revista “Oomoto Internacia”;

Artigo 7 - São deveres dos associados:

I-Cumprir as disposições estatutárias, regimentais, deliberações das assembleias e demais resoluções da Associação;

II - Pagar suas contribuições em dia.

Artigo 8 - São direitos dos associados em dia com suas obrigações junto a AOI;

I-participar das atividades da AOI;

II-apresentar propostas, programas e projetos de ação da Associação;

III-participar das Assembleias Gerais;

IV-votar e ser votado para cargos eletivos;

V-ter acesso às informações de natureza administrativa e financeira da AOI;

(Os outros artigos não serão publicados)

Agado de Oomoto Internacia

Daŭras la vizitado por amikiĝo

Cidade da Fraternidade (la 21a de aŭg.06)

Vizito en Casa Transitória em Taguatinga - DF

Spiritisma Domo "Paulo de Tarso" en Lago Norte-Braziljo

Roza Kruco - Braziljo-DF (la 7a de jun. 06)

Domo "Estas tempo por unuiĝo" Guará-DF

Esperanta Renkontiĝo en Taguatinga-DF (la 17a de Sept.06)

la 41-a Brazilia Kongreso de Esperanto
(la 15a – la 19a de jul.)

Lernejo "Luiz Zamenhof" en Brazilândia-DF
(la 26a de aŭg.)

Ações da OI

La direktoro de Oomoto Internacia prof. MAEDA Ŝigeki aktive vizitadas diversajn spiritualismajn organizojn por amikiĝi kaj kunlabori kun ili por la realigo de la ideala mondo de homaro.

Kristana Evangelia Preĝejo, Planaltina - GO

Domo "Pai Urubatan" (la 24a de aŭg.06)

Spiritulisma Domo "Francisco de Assis"

OI-kurso de Esperanto

Spiritista Societo Bezerra de Menezes, Brazlândia - DF

Infana Domo "Casa de Ismael" (la 16a de aŭg.06)

Domo "Tenda de Oxalá"

Spiritisma urbo "Intermonta Tagiĝo"

